

dækningsafgift af forretningsejendomme, idet denne afgift efter forslaget alene skal svares af den del af den afgiftspligtige forskelsværdi, der overstiger 50.000 kr. Den samlede dækningsafgift opkræves i skatteåret 1981 med 367,6 mill. kr. Efter indhentede oplysninger fra kommuner repræsenterende godt 80 pct. af det samlede provenu skønnes forslaget, såfremt det havde været gennemført i 1981, ialt at ville have medført et provenutab på 12-13 mill. kr. i samtlige kommuner.

Der vil ikke være større administrative konsekvenser forbundet med forslagets gennemførelse.

Bemærkninger til de enkelte paragraffer

Til § 1

Ad nr. 1

Som anført i de almindelige bemærkninger foreslås fredede ejendomme, på hvilke der er tinglyst bevaringsdeklaration, fritaget for kommunal grundskyld, således at fritagelsen omfatter den bebyggede grund, gårdsplads og have.

Det bemærkes, at hovedindholdet i en bevaringsdeklaration sædvanligvis er, at ejeren fraskriver sig adgangen til at kræve statsovertagelse af ejendommen, såfremt der gives afslag på en ansøgning om tilladelse til nedrivning af bygningen.

Ad nr. 2

Bestemmelsen omfatter al tæt-lav bebyggelse tilhørende almennyttige boligselskaber, dvs. at parcel-, række-, kæde- og klyngehuse er omfattet af reglen. Også parcel- og rækkehusejendomme m. v., som tilhører andelsboligforeninger, falder ind under reglen, uanset om de er omfattet af § 2 i loven om boligbyggeri.

Det tilkommer vurderingsrådet at træffe afgørelse om, hvorvidt ejendomme, der tilhører almen-

nyttige boligselskaber eller andelsboligforeninger, skal anses for tæt-lav bebyggelse, der for skatteårene 1982, 1983 og 1984 skal svare nedsat kommunal og amtskommunal grundskyld. Det er ligeledes vurderingsrådets ansvar at foretage fordeling af de grundværdier, der skal henføres til den tæt-lave bebyggelse, såfremt ejendomme, der tilhører almennyttige boligselskaber eller andelsboligforeninger, kun delvis er bebygget med tæt-lavt byggeri.

Ved bestemmelsens stk. 3 sikres, at vurderingsrådets afgørelser og fordelinger kan påklages efter vurderingslovens og skattestyrelseslovens regler, uanset at reglen i det foreslåede stk. 2 ikke indeholdes i vurderingsloven.

Ved det foreslåede stk. 4 pålægges statsskattedirektoratet at instruere vurderingsmyndighederne om de nye regler på samme måde, som statsskattedirektoratet i medfør af skattestyrelseslovens § 14, stk. 1, er forpligtet til at instruere vurderingsmyndighederne.

Ad nr. 4

Den i § 23 A omhandlede dækningsafgift svares af ejendomme, der anvendes til kontor, forretning, hotel, fabrik, værksted og lignende øjemed, og formålet er at tilvejebringe et bidrag til de udgifter, disse ejendomme medfører for kommunen. Dækningsafgift svares dog kun, når mere end halvdelen af en ejendoms forskelsværdi anvendes til de nævnte formål og beregnes alene af den del af forskelsværdien, der anvendes til forretning m. v. Kommunalbestyrelsen afgør, om der i den pågældende kommune skal opkræves dækningsafgift og fastsætter i bekræftende fald størrelsen af den promille, hvormed afgiften skal opkræves, idet promillen dog højst kan udgøre 10. Efter forslaget kan dækningsafgift kun opkræves, når den afgiftspligtige forskelsværdi overstiger 50.000 kr. og da kun af den overskydende forskelsværdi.